

Decorațiunile de Crăciun

Pregătind Crăciunul, întreaga familie colaborează la decorarea casei, dând astfel nașterea unei atmosfere specifice sărbătorilor de iarnă, inegalabilă în trăiri și simbolistică creștină. Culoarele tradiționale ale acestei sărbători sunt verdele și roșul.

Ilex

Vâsc

Iederă

Rozmarin

Obiceiul decorării caselor de Crăciun datează din timpuri foarte vechi.

Sărbătorile de iarnă încep o dată cu noaptea magică a Sfântului Nicolae (6 decembrie)- în fiecare an, din această dată, oamenii demarează toate pregăturile necesare.

Plantele decorative predilecte în această perioadă sunt: ilexul, vâscul, iedera și rozmarinul. Ilexul, cu ale sale frunzele țepoase, simbolizează coroana cu spini; mai mult decât atât,

fructele sale mici și roșii sunt ipostaza săngelui lui Iisus. Iedera reprezintă podoaba vegetală preferată de zei și semnifică stabilitatea, ocrotirea precum și ciclul viață-moarte.

Vâscul este purtător de noroc, în timp ce rozmarinul simbolizează dragostea. Originea acestuia din urmă se pierde undeva în negura timpurilor, nici nu se știe precis unde a apărut... cert este că deopotrivă egiptenii, grecii și românii îl considerau o plantă sfântă.

Paiele, simbol al iesiei

Din vremuri ancestrale, chiar dinainte de a fi sărbătorit Crăciunul, numeroase obiceiuri din lumea întreagă, dar în particular din Suedia, se bazau pe simbolistica pailor.

Acetatea erau împrăştiate pe pământ pentru a îndepărta spiritele rele.

Aşa cum lesne se poate observa, femeile casei aşterneau paturile în noaptea de Crăciun, cu toată dragostea și atenția lor. Surprinzător este că paturile rămâneau peste noapte goale... ele fiind de fapt, pregătite pentru ca sufletele morților să se poată odihni în ele.

Întreaga familie dormea lângă pat, pe un aşternut de paie, întins pe jos. Simbolistica și necesitatea urmării acestui obicei pot fi cu ușurință identificate: nimeni nu trebuie să doarmă mai confortabil decât Iisus, cu atât mai mult în noaptea sfântă a nașterii Sale.

Originile obiceiului împodobirii bradului

Primele dovezi ale existenței acestui obicei apar în Alsacia. Oamenii împodobeau bradul în această epocă în fața Primăriei.

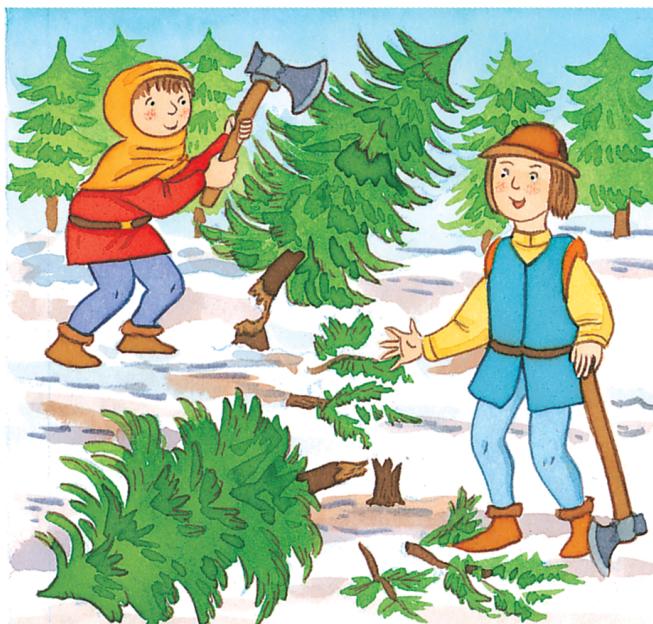

În ajunul Crăciunului, într-un gest al uniunii spirituale desăvârșite, credincioșii descriau un cerc în jurul bradului, ținându-se de mâini.

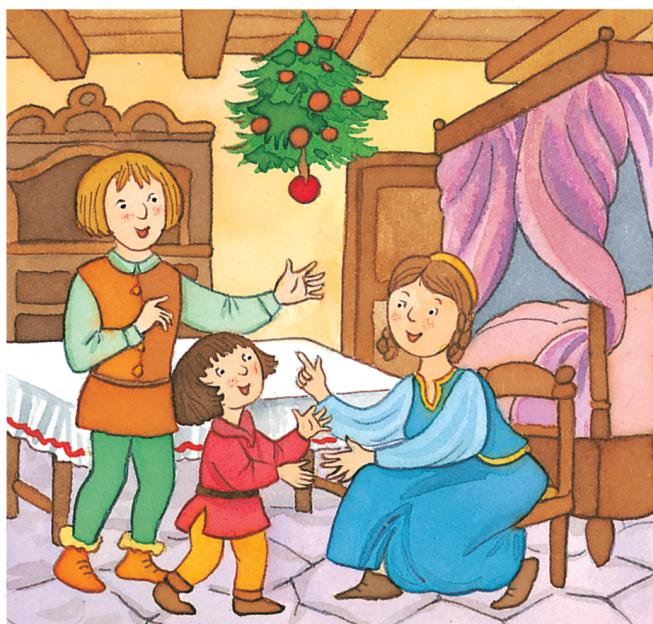
Bradul era considerat simbol al Raiului și respectat ca atare.

Bradul în Alsacia

Depășind granițele Alsaciei, obiceiul împodobirii bradului s-a răspândit cu repeziciune în întreaga lume, grație negustorilor care călătoreau din loc în loc.

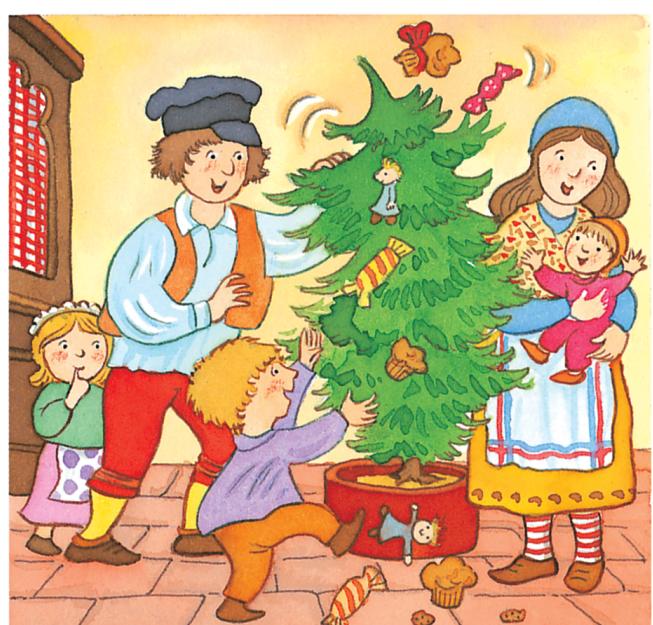
Sub atenta supraveghere a pădurilor,
oamenii tăiau un brad din pădurile bogate.

Bradul era suspendat de tavan, iar în partea
de jos a tulpinii, i se fixa un măr.

O dată cu trecerea timpului,
obiceiul a suferit niște transformări,
aşa încât bradul a început să fie aşezat
într-un coş plin cu nisip.

Nu de puține ori, bradul se clătina
sub abundența prăjiturilor
și a jucăriilor atârnate în el.